

Edice a materiály

EROTIKON

[dialogová listina]

Drama lásky o sedmi dílech.

Režie: GUSTAV MACHATÝ. Hudba: ERNO KOŠTÁL.

Fotografie: V. Vích. Zvukový systém: Union-Vox.

V hlavních úlohách:

Ita Rina, Olaf Fjord, Charlotte Suza,

Luigi Serventi, Theodor Pištěk.

Monopol: Slaviafilm, Praha.

- Olaf: To je psí počasí! Dobrý večer!
otec: Dobrý večer!
Olaf: Až na kůži... Dovolíte, abych tady oschnul?
otec: Ale jo – pojdte dále!
Olaf: Děkuji vám!
otec: Odložte si – tak – pořádně jste promokl!
Olaf: No, to víte!
otec: To jinak nejde, úplná průtrž, tolik vody!... Tady v horách prší někdy celých čtrnáct dní... To by tak bylo něco pro moji dceru, ta má ráda takové věci... A tohle to by bylo tak něco pro moje gusto... Co je to? Whisky?
Olaf: Napijte se!
otec: Ta je ostrá... No jo... To je pro zahřátí...
Olaf: Kouříte?
otec: Kouřím... Zůstaňte tady u nás!
Olaf: Ale ne –
otec: Dcera vám ustele. Vlak jede až ráno v pět... Co byste dělal?... Počkejte, já vám pomůžu...
Olaf: Nechte to, prosím vás! Co vás napadá?
otec: Už zase něco!... Haló... okamžik... co je?... Onemocněl? ... Že přijdu... jo, jo... zatrolený život... noční služba... jo, jo... Člověk si ani nohy neohřeje ... ani tu neuschne... Lišky tu dávají dobrou noc... To je služba!... To je pak u dráhy – celý den práce a v noci se ani nevyspíš! Jen si tady udělejte jako doma... Dcera vám tu ustele... Ito – hned to připrav... máme tady hosta... přichystej pohovku, přenocuje tady... tak pojd... tady je moje dcera!
Ita: Těší mě...
otec: Usteleš tady – pán tu zůstane, já musím do služby!
Olaf: Děkuji, slečno!
otec: Jakápak slečna!?

- Ita: Poslouchej, tatínku, ty odejdeš – a ten pán tu zůstane... cizí člověk – nemohu s ním zůstat sama!
- otec: Nebuď hloupá... podívej se, to je od něho... kdepak – ten tě neukradne! Tak si pospěš!... Tyhle ženské ... ale copak – co to je? Co vás to napadá...
- Olaf: Nemohu vás už déle obtěžovat...
- otec: Tady zůstanete! Kampak byste chodil v tomhle čase? ... to přece nejde... tady zůstanete... Pršet bude až do rána... Tady máte aspoň střechu nad hlavou ... Kdepak hospoda je tady daleko... Já se musím také zásobit... Tak se tu hezky vyspěte a ráno na shledanou!
- Olaf: Děkuji – na shledanou!
- Ita a Olaf: Dobrou noc!
- Olaf: Vy ze mne máte asi malou radost!?
- Ita: Kdepak!
- Olaf: Kdybych snad překážel, mohu zase jít!
- Ita: Vůbec ne... Tady se vám bude dobře spát... odpočinete si zrovna jako u maminky... Co je to?
- Olaf: Parfum „Erotikon“... To je vůně, na kterou se nezapomíná...
- Ita: Dobrou noc...
- Olaf: Moment...
- Ita: Ne – děkuji...
- Olaf: No tak –
- Ita: Ne – ne –
- Olaf: Na památku – už ani slova...
- Ita: Děkuji...
- Olaf: Dobrou noc!
- Ita: Dobrou noc!

Díl II.

- Ita: Haló... kdo tam?... haló... Stalo se něco?... přejete si?... haló... ne... To je porucha... Dobrou noc!
- Olaf: Počkejte... neodcházejte... proč jste přede mnou zamkla?
- Ita: To je zvyk – tady na samotě...
- Olaf: Byla byste raději v městě?
- Ita: Ne...
- Olaf: Tam je život... vezmu vás s sebou...
- Ita: Ne – –
- Olaf: Škoda – takové hezké děvče... počkejte... jenom jeden prst...

Díl III.

- dopis: Víím, že už se nevrátíte... Děsím se toho, co musím podstoupit, jsem však pevně odhodlána učiniti to – – Nic od Vás nežádám – Ve vzpomínce, že jsme byli chvíli spolu šťastni...

Ita.

Suza: To není jako u manžela!
Olaf: Tak s Bohem...
Suza: Je pozdě...
Olaf: Tady máš klobouk...
Suza: Čeká na mě v divadle... On je tak trpělivý... to jsem ho naučila!
Olaf: Jen ať čeká... od toho je tvůj manžel... Co mu řekneš?
Suza: Že jsem byla u milence...
Olaf: Ale...
Suza: Už musím, miláčku, musím... Pozor! Natřeno!
Olaf: Na shledanou – pa!
Suza: Dej sem klíč!
Olaf: Aha!
Suza: Zapomněla jsem... budu ti telefonovat!
Olaf: Na shledanou!
Suza: Zítra na shledanou!
Hilbert: Kdes byla tak dlouho?
Suza: No – u milence!
Hilbert: Nepovídej... pojd... přijdeme pozdě k představení!
krejčí: Tak tady to trochu vybereme – tak... tady to zkrátíme... to budete spokojen!
Hilbert: S látkou, doufám, budu spokojen! U límce mi to musíte trochu zvednout! Vy mě lechtáte... trochu přiléhavější, moje paní si přeje, abych byl štíhlejší.
krejčí: Ano, ano – to uděláme! A co by ráda vaše paní?
Hilbert: To je báječné... To je nějaký světák, co?
krejčí: Elegán!
Olaf: Spoléhám se na to, že šaty mi zítra pošlete, poněvadž je budu nutně potřebovat!
krejčí: Spolehněte se na to... Uctivost... poklona!
Hilbert: Okamžik... jak se jmenuje ten pán?
krejčí: Dr. Jiří Zdráhal... to je známý elegán... už pro něj šijeme celou řadu let...
Hilbert: Děkuji, děkuji...
slečna: Pán si přeje?
Hilbert: Mluvit se svou ženou... ale pospěšte si!
slečna: Pan továrník si přeje s vámi mluvit, milostivá paní!
Suza: Ať počká!
Hilbert: Tak co je?
slečna: Posadte se...
Hilbert: Nemám kdy... a dejte mi pokoj!... Musím si s tebou promluvit!
Suza: Můžete jít, slečno!
Hilbert: Teď už toho mám ale opravdu dost!... to je přespříliš... ty mne podvádíš!
Suza: Co tě to napadá? Zbláznil jsi se?
Hilbert: Já mám důkazy...
Suza: Takový tón si zakazuji! Už toho mám dost!
Hilbert: Jsi blázen! Rozdáváš cizím mužům své fotografie!
Suza: Fotografie?... Zač mě máš?

Hilbert: Já to viděl na vlastní oči!
Olaf: Jste krásná!
dívka: A ty myslíš, že já ti věřím, že miluješ jen mne?
otec: Dobrý den!
Ita: Dobrý den!
otec: Co je s tebou? Vypadáš nějak špatně! Chtěla bys něco? Není ti dobře?
Ita: Tati – ráda bych na čtrnáct dní odjela!
otec: Navštívit tetu? Ale jo, jeď si, já se tu nějak bez tebe obejdu!

Díl IV.

hráč: Tak se povídá, že prý tě ten fešák udělal dědečkem!
otec: Kdo tady má co mluvit?... O mé dceři ani slova! Je to poctivá holka!
Ita: Mrtvo?
dopis: Milá Ito, prosím, přijmi ode mne zatím tuto maličkost. Vše dobře dopadne.
Neber věc tak tragicky.

Jiří.

bába: Jo tak, už to máš odbytý... já vím, že sama nic nemáš – ale tyhle náušničky stačí... tak a teď se oblékni a běž hezky domů... a podruhé takový hlouposti už nech!... no tak, venku je zima – hezky se oblékni...
Ita: Svezte mne kousek...
Struna: Pojď...
Ita: Děkuji vám...
Struna: No tak pojď...
Ita: Jsem tak unavena...
Struna: Vylez si nahoru... já tě svezu... no – vylez si! Kam jedeš?... Tumáš, pij... napij se...
Ita: Pomoc!... Nechte mě bejt!... Pomoc!... Pusťte mě, pomoc!
Serventi: Co se tu děje? Pusťte to děvče... Pojďte!
Ita: Stalo se vám něco?
Serventi: Kam jste chtěla jet?
Ita: Do města třeba... Bolí vás to?
Serventi: Ne – dá se to vydržet!

Díl V.

sestra: Haló – co prosím?... Ne, muž k transfusi krve se nedostavil!
Ita: Sestro, prosím vás, pusťte mě k němu, snad já mohu dát svou krev...?
sestra: To není možné bez zkoušky!
Ita: Sestro, prosím...
sestra: Okamžik počkejte... je možno přijmout jeho ženu!
lékař: Jde o jeho život... udělejte jí ihned krevní zkoušku!

- lékař: Má náhodou krev stejné skupiny, jako její manžel... Transfuse je možná.
No tak, máme vyhráno! Ztratil jste hodně krve... měl jste ale štěstí...
- Serventi: Ano...
- lékař: Cítíte ještě následky narkosy?
- Serventi: Ne, už to přechází — je mi lépe... děkuji...
- lékař: Kdyby tu nebyla bývala vaše paní, mohlo to dopadnout daleko hůře pro vás!
- Serventi: Má paní!... Ach tak — zavolejte tedy ke mně mou paní...
- dopis: Milý otče, vím, že jsi mi odpustil už dávno... Jsem šťastna a můj muž mě miluje nade vše...
- prodavač: Uctívá poklona... co si račte přát?
- Serventi: Chtěli bychom koupit křídlo...
- prodavač: Jaký typ asi?... Snad něco takového?
- Serventi: Podívám se na něj...
- prodavač: Prosím, račte...
- Serventi: Jaký model máte tamto?
- prodavač: Ach, to je znamenitý nástroj — má anglickou mechaniku...
- Olaf: Zní překrásně... má báječnou rezonanci...
- Serventi: Ito, co ty mu říkáš? — Jak se ti líbí? Chtěla bys ho?
- Olaf: Prosím, jen poslouvejte!... No prosím...
- Serventi: Můžete jej ihned dodat?
- prodavač: Bohužel ne — až za čtrnáct dní...
- Serventi: Za čtrnáct dní? Tak dlouho nemohu čekat! Nemohu dostat tento?
- prodavač: Je to nejlepší typ z našeho skladu!
- Olaf: Mám z něho radost!
- Serventi: Přišli jsme pozdě... Mé paní by se byl jistě také líbil.
- Olaf: Ale prosím — já rád ustoupím!
- Serventi: Ach, slyšela jsi? — Jste velice laskav... Líbil se mi na první pohled...
Dovolte mi zahrát!
- Olaf: Prosím!
- prodavač: Račte si ho vyzkoušet!
- Olaf: To je skvělé, co?
- Serventi: Za tuto laskavost nás však poctíte návštěvou! Přijďte ke mně zítra odpoledne, budu vás očekávat!
- Serventi: Bravo, škoda, že vás neslyšela moje žena! Nechápu vůbec, kde je tak dlouho?... věděla přece, že nás navštívíte! — — No — musíte k nám jednou přijít večer — moje žena bude mít jistě velkou radost!
- Olaf: Myslíte?
- Olaf: Děkuji vám!
- Serventi: Musíte přijít, až bude doma má paní!
- Olaf: Dobrá! Na shledanou!
- dopis: Prosím Vás, nenavštěvujte nás již. Nesmíme se už vidět...
- Olaf: Ito — vy!... Pojdte — — — odpusťte, vím, že máte právo mě vinit — Neodcházejte však — musím s vámi mluvit — — Psal jsem vám, byl bych však přišel zpět — můžete mi odpustit? Ito, proč nemluvíte? Jen jedno slovo! Miluji vás — miluji vás stále — — zůstaňte!

Díl VI.

- Suza: Co blázníš?
Hilbert: Měl tvou fotografii – vždyť jsem to sám viděl!
Suza: Mou fotografii? – Kdo? – Který? – – Neznám nikoho!
Hilbert: Nic se nevymlouvej! Viděl jsem to na vlastní oči!
Suza: Jsi blázen! Není to možné – neznám jej!
Ita: Prosit – prosit – mám nápad! Pojedeme na výlet – vyjedeme si zítra autem do hor! Pan doktor jistě neodmítne naše pozvání!... Už se těším – – pojedeme? Pojedete?... To bude krásné! Na horách je tolik sněhu!... Budeme jako malé děti!
Serventi: Dobrá – pojedeme!
Ita: To jsem ráda!
Olaf: Těším se, milostivá paní – opravdu rád – –
Hilbert: To je pěkný elegán!
Suza: Teď toho mám dost, rozumíš?
Hilbert: Počkej, počkej...
Serventi: Ovšem že –
Olaf: Hodně to pálí?
Ita: Kdepak!... Těším se už velmi na zítřek!
Serventi: Já také ! – Je to sympatický člověk – vidí, že se ti také trochu líbí, miláčku!... Mohu dále?
Ita: To jsi ty? – Jsem unavena!
Serventi: Mám ti přinést prášek? – Chceš? – Hned bude dobře?... Tak – to ti pomůže!
Ita: Děkuji!
Serventi: Vždyť já nechci nic jiného, než abys byla šťastna – moje malá – mám tě tak rád!
Ita: Jsem tak unavena – – dobrou noc!
Serventi: Dobrou noc – a vyspi se hezky!
píseň: Chvilí, dnes ještě ty můj milý zas opakuj mi lásky sladká slova – milý, ty chvíle, jež nám zbyly, mě stokrát ještě líbej, miluj znova. Vím, že mě budeš mít věčně rád, vím, že zapomeneš vzpomínat – milý, dnes poslední tu chvíli ať sníme štěstí krásné nežli zhasne.
Serventi: Šach –
Olaf: Matt – no dobrá – co se dá dělat?
Serventi: Dobře jste se bránil – – cigaretu?
Olaf: Ne – děkuji!
Serventi: Vidí, Ito, – to byla vzrušující partie, bavila ses?... Zítra odcestujeme do Paříže! – – Je to pro nás skoro svatební cesta – Paříž – Nizza – Cannes – snad také i Korsika... vidí, miláčku?... Vypijete s námi ještě čaj?
Olaf: Ne – děkuji vám – – musím odejít – –
Serventi: Prosím – račte –
Olaf: Tak na shledanou – příjemné zotavení vám přeji – –
Serventi: Na shledanou!
Olaf: Šťastnou cestu!

Ita: Děkuji!... Co ti to napadlo? Taková komedie!
Serventi: Nevěděl jsem — přece sis přála do Paříže!
Ita: Nechci! — Ani mi to nenapadne!
Serventi: Tak najednou? — Co se stalo? Co je s tebou?
Ita: Nenávidím tě!

Díl VII.

Suza: Haló...
Olaf: Haló...
Suza: Haló — Jiří — pošli si pro klíč — budeš ho potřebovat pro jinou —
Olaf: Dej mi pokoj!
dopis: Opouštím tě, protože Ti již nemohu lhát... Musím se vrátit k němu.
Ita.
Ita: Dejte to mému muži — ne — až v pět hodin!
děvče: Mám něco vyřídit, milostivá?
Ita: Musela jsem přijít k tobě!
Olaf: Ito — ty?
Ita: Nemohla jsem už lhát —
Olaf: Miláčku — pojď —
Ita: Jiří — —
Olaf: Pojď dál — —
Ita: Myslila jsem, že už nikdy nepřijdu!
Olaf: Teď jsi doma... ale odlož — —
Ita: Je tu snad doma ještě nějaká jiná?
Olaf: Přísahám ti — —
Ita: Nepřísahej! — Miluješ jenom mne?
Olaf: Jenom tebe!
Ita: Opravdu?
Olaf: Jenom tebe!
Ita: Ještě jednou — —
Olaf: Jenom tebe!
Ita: To je můj muž — určitě!
Olaf: Honem jdi vedle — za tu skříň!
Ita: Honem, mé věci — plášť — kočku — kufřík —
Olaf: Počkej — vedle je ticho, na druhém schodišti — jdi tam — —
Hilbert: Máte radost z mé návštěvy, co?
Olaf: Prosím, prosím, posaďte se — mohu vám nabídnout sklenku likéru?...
Sherry, brandy... připijeme si?
Hilbert: Nevyrušil jsem vás snad?... Tedy připijeme na věrnost všech žen!
Olaf: Tedy na věrnost!... Ne — nechodte tam! Vaše žena tam není! Přísahám vám —
— přísahám vám — stůjte! ... vaše žena to není — vaše žena to není...
Hilbert: Nelžete — je tohle váš klíč?
Olaf: Neznám!
Hilbert: Ale mou ženu znáte!

Olaf: Vaši ženu?... Nepamatuji se...

Hilbert: Nelžete už aspoň dnes!

Olaf: Ano, vaše žena u mne byla — byla u mne často — ale teď je s tím konec! Miluji jinou — — nikdy jsem nevěděl, že bych ještě dovedl tak upřímně milovat... Ožením se s ní — — odjedeme spolu daleko. Skončím už ten starý život — stanu se docela jiným člověkem — — a vaši ženu již nikdy nespatřím!

Hilbert: Nevěřím vám — je to marné — musím s vámi zúčtovat!

Ita: Pojedeme?

Serventi: Chceš-li, Ito...

Ita: Musím ti říci — — drahý — —

Serventi: Ne — nemusíš... Pojedeme...

KONEC.